

7629

40

Tolm

40

Severus

2769 f

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΕΒΗΡΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ,

Κατὰ τῶν λεγόντων, τὴς Οῤθόδοξης τῆς Ἀματολικῆς
Ἐκκλησίας Τίς κακῶς τε ἔ παραμόμως ποιῆν το
τιμῶν, ἔ προσκινῆν τὰ Ἀγία ΔΩΡΑ, ὡς
καὶ ὁ Χερυβικὸς ἀδεται Τῶμος, ἔ ὁ Γε-
ρῶς φέρων ταῦτα, εἰσοδᾷ εἰς τὸ
Ἀγίου Βῆμα.

Εἴ τι καὶ περὶ τῶ ΜΕΡΙΔΩΝ, τῶ καὶ τῶ Ἀγίῳ Δίσκῳ ἐπιτιμῶν.
Καὶ περὶ τῶ ΚΟΛΤΒΩΝ, καὶ Σπερμάτων, τῶ προσ-
φορῶν καὶ ταῖς Ἑορταῖς τῶ Ἀγίου, καὶ ὑπὲρ
τῶ Κκοιμνηῶν Οῤθόδοξων.

Νυνὶ Ἀδύπερον, ἀποβόη τὸ Πανοσιώτατον Ἀγίου Πρωτοσυγγέλλου Κυρίου
Ματθαίου Σιναιῆ, τύποις ἐκδοθῆν, καὶ ἀφιερωθῆν,

Τῷ ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΩ ΚΥΡΙΩ,
ΔΗΜΗΤΡΙΩ, ΚΡΑΣΑΚΗ,
Τῷ ἐκ Χαλδᾶκος τῆς Κρήτης κατὰγομῶν.

α΄ 405. ΕΝΕΤΙΗΝ, ΣΙΝ, 1776.

ΠΑΡΑ' ΝΙΚΟΛΑΩ, ΓΑΤΚΕΙ Τῷ ΕΞ ΓΩΑΝΝΙΝΩΝ.
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΕΥΤΕΝΕΓ', ΚΑΙ' ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΕ

ΚΥΡΙΕ ΔΗΜΗΤΡΙΕ.

Ο παρὸν Διδακτικὸν Ψυχοφελὲς Εὔχαι-
διον, ἐπειδὴ καὶ εἶμαι λίαν ὠφελίμου, ἔ-
θέλει τὸ λάβῃ καθε φιλομαθὲς Ὁ-
δοδὸχος Χρειαστὴς μτ' μεγάλης ἀχαρι-
στήσεως, ἔκρινα διὰ ἔργον θεάρεστον μὰ ἐκδοθῇ ἔ ἤδη
δάτερον εἰς φῶς ἐκτυπωμένον εἰς τὴν Τυπογραφίαν
μν, ἔ μὰ ἀφιερωθῇ παρ' ἐμὲ εἰς εἰς ἀνεβὲς ὑποκεί-
μενον οἷον εἶμαι τὸ σὸν, ὅπῃ παρὰ τινός σοι συγγενῆς,
ἔ ἄλλων γνωστῶν φίλων ἐπληροφορηθῇ καλῶτατα.
Δέξωτο λοιπὸν μὲ ἀπροαίρετον διάθεσιν καθὼς ἔ ὁ
ποτέ ἔξοχώτατος Τζαμπέλιος. Μεμνηταίμων παμοικί,
ἔ παρὰ Κυρίῳ αἰεὶ σκεπόμενος, ἔ ἀπὸ παντὸς κακῶ
σωτηρήμενος, ἔ διαφυλαττόμενος εἰς μακροαίῳας.

Εὔται αἰψός. Μαίῳ λ'.

Τῆς ὑμῖρας Ἐντιμότης ἀγαπὴς ἀδελφός,
ΝΙΚΟΛΟΣ ΓΑΥΚΤΣ.

ΜΑΡΚΩ ΖΑΝΔΙΡΙΩ,

Τῷ μακαρίας μνήμης Σοφωτάτῳ Γαργοσοφικῇ

Ο' πρώτος Τυπογράφος.

Παμῖως τερατουργεῖ ἡ φύσις . ἀλλ' ὅταν γυμνὰ τὸ τέρας , ἐκπλήττει ἔκ τὰ ὑπὲρ φύσιν . Ἀληθῶς τὸ τοῦ παραδόξου εἰς ἐσέ ἀείμνησε ἔκ Σοφώτατε Μάρκε . ἐπεὶ δὴ καὶ ἡ κοίμη Μήτηρ ἦν ὄντων , διὰ μὰ σέ πλατίστην με ὅλα τῆς τὰ χαρίσματα , τῷ λόγῳ τῆς κατεπτόχασε , ἔκ τὰ τὰ ἡράνια σώματα ἦν ἀπλασῶν ἔκ πλασμαμένων Ἀγέρων χαριτοβρίτης ἔβρεξαν εἰσροάς , διὰ μὰ σέ λαμπρῶν με ἀγλαΐαις ἔκ φῶτα πάσης φυσικῆς τελειότητος . Ὅταν ἐκ πρώτης τειχὸς ἐν τῷ δὲ τῷ βίῳ ὡς ἄλλός τις Φοῖβος ἐξασπιδέας Τείποδος ἐκ χρυσηλάτου . Ο' ὄρθρος τῆς ἀπαλῆς ἡλικίας σου ἔλαμψεν ὡς λαμπρὰ μεσημβρία ἀνδρότητας . Μόλις ἡ βρεφουργικὸν γλῶσσα φῶτας τελείας κατήρρωσε , ἔκ ἡ Παιδῶ ἐμελιτέργει εἰς τὰ χεῖλιν σὺ τῷ τῆς ἀγλωττίας γλυκύτητα . Μαθητῆς ἐφοίτας παιδίου εἰς τὰ διδασκαλεῖα ἦν Ἐμετῶν , καμτεῦσεν διδάσκαλος εἰς τὸ Παταβικὸν Ἀρχιλυκεῖον ἀπεφοίτησας . Δάφνῳ ἐκέσσε Ἀπολλώνιον ἐφόρεσας , γεφάμιν ἀντίξιον τῆς Γαργοφιλοσοφικῆς σου

ⲉⲡⲓⲥⲏⲙⲉ, ⲉⲡⲁⲙⲧⲉⲥ ⲟⲓ ⲛⲓⲣ Ⲓⲁⲧⲉⲱⲛ ⲡⲁⲓⲃⲉⲥ ὡⲥ ἄλλοι
 Ἀⲥⲕⲏⲗⲏⲡⲓⲟⲩ Ἡⲗⲓⲟⲓⲟⲩ ⲡⲣⲟⲥⲉⲕⲓⲱⲛⲥⲁⲩ. ⲕⲁⲓ ἔⲧⲱⲥⲉ λᾱⲙ-
 ⲡⲟⲙⲧⲁ εἰⲥ τῷ λⲃⲱⲥⲓⲱⲩ Ἁⲑⲉⲣⲉⲥⲃⲓⲟⲩ ⲟⲩⲁᲓⲣⲁⲩ τῆⲥ Გⲁ-
 ⲧⲉⲓⲕῆⲥ, ἡ γⲓⲕⲱⲧⲁⲧῆⲥ ⲡⲁⲧⲉⲓⲥ, ἡ ⲕⲗⲉⲓⲙῆ ⲉⲙⲃⲣⲉⲟⲧᲁⲧῆ
 ⲕⲉⲣⲕⲱⲣⲁ, ⲉⲡⲉⲧⲱⲙⲥⲉ ⲡⲟⲗⲗᾱ, ⲙᾱ λᾱβῆ εἰⲥ τᾱⲥ Ἀⲓⲕᾱⲗⲁⲥ
 τῆⲥ τⲟᲓⲧⲟⲩ Კⲟⲩ, τῆⲧⲟᲓⲟⲩ Ἡⲗⲓⲟⲩ. ⲕⲁⲓ ⲉⲡ τῷ ἅⲙⲁ (ὦ
 βῐᾱ, ὦ ⲡⲏⲫⲟⲥ, ὦ Ἀⲓⲧῑⲣⲉⲥ) ὡⲥ ἑⲡᾱⲧῆⲥⲁⲙ ἐκεῖ ⲟⲓ Ἀⲕ-
 ⲧⲓⲛⲟⲩⲟⲣⲓⲟⲩ ⲡⲟⲃⲉⲥ, ἡ ⲕⲟⲓⲙῆ ⲡⲁⲧⲉⲓⲥ Ἀⲓⲱⲧⲉⲙ, ὡⲥⲁⲙ ⲙᾱ
 ἑⲑⲧⲟⲙⲥⲉ, ⲙῆ ⲡⲣⲟⲥⲕⲗῆⲥⲓⲙ ⲛⲓⲣ Ἀⲓⲧⲱⲩ ἔⲕⲟⲓⲙⲉ ⲙᾱ ⲟⲩ Ἀⲣ-
 ⲡᾱⲗῆ, ἡ δῐᾱ ⲙᾱ δⲉⲁⲱⲟⲗῆⲥ ὡⲥ ⲟⲩⲑⲟⲥ ⲛⲓⲣ Ἀⲓⲧῑⲣⲱⲩ, ἡ
 δῐᾱ ⲙᾱ λᾱⲙⲡῆⲥ ὡⲥ λᾱⲙⲡῆⲣ ⲛⲓⲣ Ἀⲣⲉⲧ῱ⲙ ⲙῆ τᾱⲥ ἄλλⲁⲥ Φⲱ-
 ⲧῑⲣⲁⲥ. Ἐⲧⲓ τὸ χⲁⲣⲓⲧⲱⲙⲉⲣⲟⲙⲥⲁ ⲡⲣⲉᲡᲙⲁ ὡⲥ δᯘⲣᾱⲧⲉⲙ
 εἰⲥⲉⲗⲧⲟⲙ τῆ ὕⲗⲏ, Ἀⲑⲟⲣⲟⲙ ⲡⲣⲟⲥ τὸⲩ Ὀᯘⲣᾱⲟⲙ ὅⲧⲉⲣ ἑⲡῆ-
 ⲙⲑⲧῆ, ὡⲥ ⲡⲣⲟⲥ ἰδⲓⲟⲩ ⲕⲉⲙⲧⲉⲣⲟⲙ, Ἁⲑⲟⲥ τὸ Ლῑⲟⲙ ὡⲥ ⲡⲣⲟⲥ
 εἰⲗⲓⲕⲉⲓⲙῆⲥ Ἀⲓⲧⲓⲕῑⲙⲃⲣⲟⲙ τῆⲥ Ἀⲗⲏⲑῆⲥ ⲟⲩⲑⲓᲕⲓᲁⲥ Ἀⲑᾱⲕⲓⲛⲉⲙ-
 ⲣⲟⲙ, Ლῑⲟⲙ ⲙᾱⲓⲙᾱⲧⲓ (ὡⲥ ὀⲣⲑⲟⲃⲟⲗῆⲥ ⲙⲟⲙᯓⲱ) εἰⲥ τᾱⲥ Ὀᯘ-
 ⲣᾱⲙⲓⲥ ⲟⲩⲑᾱⲓⲣᾱⲥ Ἀⲙῑⲡⲧᾱⲧⲟ. Ἐᯘⲓ τῆⲥ Ἀⲓⲣᯘⲃⲉⲥⲥ Ἁⲑⲁⲙ-
 ⲡⲣᾱⲥ ἑⲙⲓδⲣᯘⲥⲉⲱⲥ ⲙᾱⲣⲕⲉ Ἀⲑᾱⲓⲙⲟⲙῑⲥᾱⲧⲉ, Ἁⲑ τῆ ⲑ῏ⲙῆ Ἀⲑᾱ-
 ⲙᾱⲧⲉ. ⲧᾱᯘⲧῷ γᯘⲙ τῷ Ἀⲑᾱⲙᾱⲥᯓᲁⲙ, ὁⲡᯘ ᲟᲥ ἑδⲱⲕⲉⲙ ἡ
 ⲡⲟⲗⲗῆⲥ Ἀⲣⲉⲧῆ ⲕᾱⲓ ⲟⲩⲑΐᲁ, ἑⲡⲓⲧⲱⲙᯘⲧᾱⲥ ⲕᾱⲓ Კᾱ χᾱ-
 ⲣᯓⲱ τᾱⲥ τᯘⲡⲟⲓⲥ ⲙᾱ, εἰⲥ τὸ ἑⲙⲃⲟⲗⲟⲙⲥ Ἁⲑᾱⲑᾱⲧⲟⲙ ὀⲙ-
 ⲙᾱ ⲡⲣⲟⲥⲏⲗᯘⲙ τᾱⲧⲟ τὸ ⲡᾱⲣⲟⲙ Გⲉⲣⲟⲙ Βῐβⲗᯓδᯓⲟⲩ. ⲧὸ ὁ-
 ⲡⲟᲓⲟⲩ δῐᾱ ⲙᾱ δῐᾱⲗᾱⲙβᯘⲙῆ ⲡⲉⲣᯓ ⲛⲓⲣ ⲧᯓⲙᯓⲱⲩ δᯘⲣᯘⲙ, ⲙⲉ-
 ⲣᯓδᯘⲙ, Ἁⲕⲟⲗᯘβᯘⲙ ⲛⲓⲣ ἑⲡ τᾱⲥ Ἐⲟⲣⲧᾱᯓⲥ ⲛⲓⲣ Ἀⲓⲓⲱⲩ ⲡⲣⲟⲥ-
 ⲑⲉⲣⲟⲙᯘⲱⲩ, Ἀⲑⲟⲣⲙᯘ ἔχⲱ, τᾱⲥ Ἀⲓⲓⲱⲥ ⲙᾱ ⲡᾱⲣᾱⲕᾱλᯘ,
 ⲙᾱ ⲙⲉⲥᯓⲧᯘⲱⲩ ⲡⲣⲟⲥ ⲕᯘⲣᯓⲟⲙ, ὁⲡⲱⲥ ἑχῆⲥ τὸ ὕⲡⲉⲣⲉⲣᾱⲓⲟⲩ
 δᯘⲣⲟⲙ τῆⲥ ⲑῑⲁⲥ δᯘⲗῆⲥ, Ἁⲑ ⲓⲙῆⲥ ⲙⲉⲣᯓδᾱ ⲛⲓⲣ δᯓⲕᾱᲓⲱⲙ
 ἑⲡ τῆ Βᾱⲥᯓⲗᯓᲁ ⲛⲓⲣ Ὀᯘⲣᾱⲱⲙ.

Γ Α Β Ρ Ι Η Λ

ΤΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Τρις αμέσως ποτὲ ἐν τῇ θεᾷ Μυσταγωγίᾳ
τῷ χρησινύμῳ λαῷ τῷ Κυρίῳ, εἰσαφίκε-
τό τις ἡβ. πολλὰ ἑαυτὸς προαισθημένων ἀ-
σεβείᾳ, καὶ κατ' ἡμῶν τινὶ γλῶττι, ἥτις
ἐστὶν ὀλιθὸς ἀνθρώποις, μὴ λογῶν κυβερνωμένων κατ'
τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Γρηγόριον, ἐκίμησε, κακῶς τε
λέγων ἔ παρανόμως ποιεῖν ἡμᾶς, τῷ τιμᾷ ἔ προσ-
κινεῖν τὰ ἁγία Δῶρα, φωτοχυσίαις τε ἔ ἀνωδίαις ἔ
ὑμνοῖς προπέμπειν ἔ γεραίρειν, λῶϊνα ὁ Χερυβικὸς ᾄ-
δεται Ὑμνος, ἔ ὁ Γερὺς ταῦτα φέρων, εἰσοδάει. Πρὸς
δὲ τούτοις ἑτεραττολογεῖ, ὅτι δεῖ τινὶ Εἰκόνα τῷ Κυρίῳ
τινὶ γραπτῷ μᾶλλον προσκινεῖσθαι ἔ σέβεσθαι, ἢ τι-
νὶ τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα Δῶρα, ἔπω εἰς Σάρκα καὶ
Αἷμα

Αἴμα Χειρῶ μεταποινεύτα, ἀλλ' ἄρτον ἀπλῶν ἐοῖμον
 ὄντα κοινόν. ὅθεν ἐ δίκας ὑφ' ἑξέσιν ἡμᾶς τῆς παρανο-
 μίας κατεφλυάρει. Τῶν γὰρ ὑπ' ἐκέρμη λεχθεύτων,
 μὲν τὴν τῆς Θεᾶς Μυσταγωγίας περαιώσιν, ἡμεῖς ἐκ-
 χέειν κατ' αὐτῶ ὕβρες, καὶ περ εἰκὸς ἰὼ, ὃ κατεμύ-
 σαμεν. ἀνταμείψασθαι δὲ ἀδελφικῶς, ἐ ὡς οἰοί τε ὄν-
 τες ἀποδείξαι, ὅτι ἐρρόμως, ὁσίως τε, ἐ ἀλόγως, καὶ
 ἀπροκρινματίως ποιεῖμεν τῆτο, δεινὸν ᾤθημεν. ἐ εἰ μὲν
 ἄλλως ἐποίησαμεν, πάντως αὖ ὑπὸ τῆς Θεᾶς ἐνδίκως
 ἐτιμωρήθημεν προνοίας. Ὅτι δ' αὖ ἐφημεν, ταῦτ' ἀλη-
 θῆ εἰσιν, ἐκ τῆς ῥηθισσομενῶν ἡμῶν δῆλου.

Ο ἄρτος τοῖμιν ὁ θυσιάσόμενος, πρῶτον μεθ' ὅσης
πῆς ἀλαβείας φυρεῖται, ἐξυμᾶται ὑπὸ ἧς μὴ συμ-
μιγνυμενῶν ἄλλοις, Ἐλλινῶν μὲν τινὲς ῥίζαν, τῇ χα-
ρει δὲ Χρυσιαῶν Ὁρθοδόξων. ὃς ἐπ' αὐτὸν φέρει σφρα-
γίδα, χάσμα κύκλου, ἢ τετραγώνου ἔχων σὺν τοῖς Ἰη-
σοῦς Χριστοῦ Νικᾷ γράμμασι.

Καὶ τὸ μετ' κυκλοειδὲς σχῆμα τὴν Θεόπτικη δηλοῖ, ἣν
λαμβάνει ὁ ἱερός ἄρτος ἐκ τοῦ οἴνου, ὅπου τὰ μετασχητῆ.

Τὸ δὲ τετραγώνον, τὴν σωτηρίαν, ἣν ὁ τετραμερὴς,
 Κόσμος τῶ ζωοποιῶ Πατρὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἔλαβεν,
 ἐμαργῶς παριστᾷ. πρὸς δὲ ἐν τῇ ἀφεσίμῃ τῶν ἁμαρτιῶν,
 ἣν ἐν τῇ Ἀγαπῇ, ἐν Δύσει, Ἀρκτῷ τε, καὶ Μεση-
 βείᾳ,

βεία, λαμβάνουσιν οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅταν πίστευ-
τε, ἐ ἀγάπῃ ἡ ἀγαπῶν ἐ παμπυπερτίμῳ μεταλαμ-
βαίνοι θείῳ Μυστηρίῳ.

Οὗτος γὰρ ὁ ἄρτος, ἐ ὁ οἶμος ἡ εἰς λαμβάνει, ἐ κέ-
κπηται τιμᾶς. α. Τῷ μεν, ἔχει φυσικῶς. β. Τῷ δέ,
λαμβάνει μετοχικῶς, γ. Τῷ δέ, εἰσδύεται Πνῆμα-
τι Ἀγίῳ μετυσιαστικῶς.

Γεν-
σις.

Και τῷ μεν φυσικῶς ἔχει, καθὰ κτίσμα ἐ ποίημα
Θεῷ. Εἶδε γάρ, φησὶν ἡ θεία Γραφή, ὁ Θεός, πάντα
ὅσα ἐποίησεν, ἐ ἰδὲ καλὰ λίαν. Διὸ, ὡς μεν κτίσμα
Θεῷ, ἐ δημιούργημα, ἐς ἰ καλόν, ἐ ἐπαιμετόν. ἐς ἰ δέ
ἐ κοινός, ἐ ἀπλῶς. κοινός μεν, ὅτι ὅλην παρτί πιστῶ
ἐ ἀπίστῳ, ἀμαρτωλῶ ἐ δικαίῳ, ἀπροκριματίσως ἐδίδου
ἐ πίρειν. ἀπλῶς δέ, ὅτι ἐκ ἔχει τιμὰ ἀγιασμοῦ, ἀλ-
λά μόρον τῷ φυσικῇ τιμῇ, ὡς ἐπομῆρ, ὡς κτίσμα
Θεῷ. ὅθεν ὅτε προσκινεῖται, ὅτε σέβεται, ὅτε προ-
πέμπεται, ἀλλ' ἐπαιμεῖται, ὡς δημιούργημα καλόν τοῦ
Θεῷ. Τῷ δέ δωτέραν τιμῇ, ἐ αξίαν, λαμβάνει μετο-
χικῶς, ὅταν τῇ ἀγίᾳ προσαχθῇ Τραπεζῇ, ἐ ὁλο-
γυθῇ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἐ ἀφιερωθῇ. τότε ἐκ ἑστῇ ἐτι
ἄρτος ἐ οἶμος ὡς πρότερον, ἀλλ' ἅγιος, ἐ Δώρον τίμιον
ἐ θείον, ἐ ὕλη ἐνδεχομένη, ἐ ἀναγκαῖα, ἐ ὀρισμένη,
πρὸς τὸ γεμεῖναι κυρίως Σῶμα ἐ Αἷμα Χριστοῦ, σωζο-
μένης αὐτῆς τῆς ὑσίας, ἐ ἡ αὐτῆς συμβεβηκότων. διὰ
τοῦτο ἐ προσκινεῖται ὁλόγως, ἐ τιμᾶται δικαίως, ἐ
γεραίρεται, ἐ προπέμπεται ὕμνοις, ἐ λαμπάσι, ἐ ὡ-
δαῖς, ἀποκριματίσως. Τῷ δέγε τρίτῳ αξίαν, ἐ ἄρ-
ρητον τιμῇ, λαμβάνει κατ' μετυσίωσιν, ὅταν τῷ ἰδίῳ
ἀποβάλλῃ ἀπασαν ὑσίαν τῆς ἡμιότητος, ἐ εἰς Σάρκα
καὶ Αἷμα Χριστοῦ μετυσιωθῇ. διὸ ἐ ὁ μόρον προσκινεῖται,

ἀλλὰ

Οἱ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες ἀποστολὰς
 ὅτι δὲ ταῦτα λέγονται, ἑοῖσι Δῶρα τίμια, ἡ ἀρετὴ
 πρὸ τοῦ μεταποινηθῆναι, ὁ θεὸς Ἰάκωβος, ὃς ἡ πρώτη
 Ἱεραρχία ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἐχειροτομηθῇ, ἐμαρτύρως
 παλαιᾷ· πρὸς τοῖς ἡ ἀγία τῆς Αἰματοῦλης Ἐκκλησίας
 ὅτω κηρύττει. Χρυσόσομος τε ἡ Βασιλεία, οἱ τῆς Οἰκου-
 μένης

μωυς φωσῆρες, ἔτω διδάσκασι. Γερμαρὸς ὁ θεὸς τῆς Κωμ-
 ταμτιρπώλεως, καὶ Μάξιμος ὁ σοφὸς ἔτω προσμαρ-
 τυρῶσι.

λέγει γάρ ὁ ἅγιος Γάβριελ, μὴ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸ
 Θυσιαστήριον. Ὁ Κύριος εὐλογῆσαι πάντας ἡμᾶς, ἐκ
 ἀρχῆς καὶ ἄχρι τοῦ νῦν, καὶ ἰερουργίᾳ τῶν θείων ἀγαθῶν
 Μυστηρίων. Καὶ πάλιν.

✠ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἀλογῶν ἐς ἀγιάζωμ πάντας ἡμᾶς ,
✠ ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν θείων ἐς ἀγαθῶν Μυστηρίων .

✠ Α'κούεις τῆς Ἀ'γίας λέγοντος, καὶ καλοῦντος ἄλφα- ✠
✠ τα ἔθ'εα Μυσήρια, τὸν ἄρτον ἔ τὸν οἶνον, πρὸ τῆς ✠
✠ μεταποιήσῃαι. ✠

✠ Ἐ'τι καὶ ὁ Θεὸς Διομύσιος ὁ Ἀ'ρεοπαγίτης, ἐν κεφα- ✠
✠ λαίῳ πρίτῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας, καλεῖ τὸν ✠
✠ αὐτὸν, ἱεροῦ αὐτοῦ, ἐν τῷ ποτήριον, ἀλλογίας ποτήριον. ✠

Ἐτι ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ Λειτουργίᾳ
 φησί. Διὰ τοῦτο Δέσποτα παράγινε, ἡμεῖς οἱ ἁμαρτω-
 λοι ἡ ἀνάξιοι δούλοισι, οἱ καταβιωθέντες λειτουργεῖν τῷ
 ἁγίῳσιν Οὐσιασθείῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ
 γὰρ ἐποίησαμεν τί ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ
 ἔλεος ἡ τὴς οἰκτιρῆσεως, οὓς ἔχῃεις πλουσίως ἐφ' ἡ-
 μᾶς, προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳσιν Οὐσιασθείῳ. ἡ προσέ-
 τες τὰ αὐτὶ τυπὰ τῷ ἁγίῳ Σώματος ἡ Αἵματος τοῦ Χρι-
 στοῦ, σὺ δεόμεθα ἡ σὺ παρακαλεῖσθαι Ἀγίε Ἀγίῳ, ἀ-
 δοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμα σὺ τὸ ἁ-
 γιον ἐφ' ἡμᾶς, ἡ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

❧ Ἐν τῷ ὁ Ὑἱὸς Χρυσόστομος. Κύριε ὁ Θεός, φησὶν, ὁ ❧ »
 ❧ παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἄγιος, ὁ δεχόμενος θυσιὰν αἰνέ- ❧ »
 ❧ σεως παρὰ τῶν ἐπικαλεσμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ. Εἶτα ❧ »
 ❧ παρακατιῶν διερχόμενος, φησὶ. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ❧ »

ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔχων τὴν χάριν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν, τὴν γεμεῖσαι τοὺς ἁγίους
 τὴν διδοῦσαν ἡμῶν, ἐπὶ τὴν προκειμένην τὴν χάριν
 τὴν τὸν ἁγίου ἐφ' ἡμᾶς, ἐπὶ τὴν προκειμένην Δω-
 ρα ταῦτα.

Καὶ ὁ Γερμανός ἐν τῇ θεῇ Μυσταγωγίᾳ βοᾷ. Πλη-
 ρώσωμεν τὴν δέσπην ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἦν περ τῶν προτε-
 ραίων τιμίων δώρων, τῷ Κυρίῳ δεικνύμεν.

Ὁ δὲ ἅγιος Γερμανός, ὁ τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως ἐδύνατο ὁρῶν, ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτῷ ἱ-
 ερωσίᾳ ἐμυστικῇ θεωρίᾳ φησὶν. Ὁρῶσαι αἱ μοῖραι Δυνά-
 μεις τὸ Χερυβικόν, ἐρχόμενον μετὰ τῶν τιμίων δώρων,
 σὺν ἡμῖν ἀοράτως βοῶσι τὸν ὕμνον, τὸ, Ἀλληλῦια.

Ὁ δὲ θεὸς Μάξιμος, ὁ τὴν παρυσίαν ἐν ἡμῖν πρεσβυτέρα
 καλῶς ἐπέγραψε Ρώμη, ἐν τῇ τῷ περὶ τῶν συμβόλων
 θεωρίᾳ. Γὰρ καὶ τὸν ἁγίον Ἐκκλησίαν, ἐπὶ τῆς θε-
 ῆς Συναγωγῆς τελούμενα εἰσὶ ταῦτα.

Τί σημαίνει, φησὶν, ἡ ἡμετέρα Μυστηρίων Εἰσόδος;
 Ὅτι ἡ ἡμετέρα Μυστηρίων Εἰσόδος, τῆς γενομένης ἐν
 Οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, περὶ τῆς Οἰκονομίας τῆς
 Θεῆς, ἐν ταῖς λογίαις.

Ἐπεὶ, ἐν τῇ, τῆς συμβόλων τῶν κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς
 ὁδῷ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας Συναγωγῆς Εἰσόδος; Καρτεῦσαι
 πάλιν, φησὶν, ἔξω γενομένην, τὴν ψυχὴν δηλοῦν,
 ἡμετέρα αἰσθητῇ, ὡς ἡ ἡμετέρα τῆς ἁγίας τῆς Θεῆς Ἐκκλη-
 σίας μοῖρα ὑποτίθεται κλείσις ἐπὶ τὴν δηλωμένην διὰ
 τῆς Εἰσόδου ἡμετέρας Μυστηρίων, αὐλοῦ ἐν ἀπλῶν ἐν
 ἀλλοτρίῳ, ἐν Θεοειδίᾳ. ἐν ταῖς λογίαις.

Ἐκ τῆς εἰρημίας τοῦ δὴλον ἔστιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν ὁ-
 οῖς, μετὰ τὸ ἀφιερωθῆναι ἐν ἀναχθῆναι τῷ Θεῷ, ἐκ
 ἀπλῶς ἄνθρωπος καὶ οἶμος ὅστις, ὡς πρὸ τῆς ἀφιερωθῆναι.

ἀλλ' εἰληφεν ἀξίαν ἐ τιμῇ, ἐ ἐγκέμετο Δῶρον Θεοῦ,
 ἐ ἄρρητον, ἐ ἱερόν, καθάπερ ὑπὸ ἡρ' Ἀ' γιωμ εἶρηται.
 διὸ ἀλόγως ἐ ἀπροκειματίσως ὑπὸ ἡρ' τῆς Ἀ' ματρλι-
 κῆς Ἐκκλησίας ὀρθοδοξίῳ ὑμνεῖται, ἐ προσκυνεῖται,
 ἐ γεραίρεται, ἐ μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνων, ἀπὸ τῆς
 ἱεράς Προθέσεως, εἰς τὴν αὔγιαν Τραπεζάν ὑπὸ τῇ Γε-
 ρεως προσφέρεται. Ταύτην Εἰσοδομ πρώτην τῆς αὔγιας
 Σιναξέως ὁ ἅγιος Μάξιμος ἦδην ἀπεκαλέσθη.

✠ Ἡ δὲ Εἴσοδος αὐτῆ, ὡς ὁ ἅγιος Γερμανὸς φησὶ, πρὶν ✠
✠ ἀπὸ τῶ κριμὶς τόπου, τῷ Σώματι τῷ Κυρίου δηλοῦ ἕως ✠
✠ τῷ ταύφῳ κατέβησιν. ✠

Ὁ ρῶσαι φησὶν αἱ ροεραὶ Διυνάμεις τὸ χερυβικόμ, ἐρ-
 χόμενον μετ' ἡμῶν τιμῶν Δώρων, ἡγερ τὸ Σῶμα τῆ Κυ-
 ρις Ἰησοῦ, ἀπὸ τῆ κρῆνῃς ἕως τῆ παύσεως, σὺν ἡμῖν ἀο-
 ράτως βοῶσι τὸν ὕμνον, τὸ Ἀ' Μηλεία. Ἐ παρακατιῶν
 φησί. Ἐστὶ δὲ ἡ ἀγία Τράπεζα χτ' μίμησιν τῆ ἐπιτεφι-
 ασμῇ τῆ Χρυσῆς, καθ' ἣν Ἰωσήφ. καθελεῖν τὸ Σῶμα
 ὑπὸ τῆ Σταυρῆς, ἐρείλινε σιμνδομὴ καθαρᾷ, ἔ ἀρώμασι,
 ἔ μύροις αὐτὸ ἀλείψας, ἐβάσασε σὺν Νικοδήμῳ, ἔ ἐ-
 κιδάσκει αὐτὸ ἐν μνημείῳ καιρῷ λελατομνημείῳ ἐκ πέ-
 τρας, ὅπερ ὁστὶν ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος μνημῆτος ἐκείνου,
 τοῦ Θυσιαστικοῦ, ἔ τὸ κατεδέσιον δηλαδὴ, ἐν ᾧ ἔτεθῃ
 τὸ ἅγιον ἔ παρὰ λαῶν Σῶμα, ἡ ἀγία Τράπεζα.

Ως τε ἄλλο ἅγιος ἄρτος ἐ οἶμος, ἐ ἄλλο μετσωμενός
 ἄρτος ἐ Οἶμος. πᾶς μὲν γὰρ μετσωμενός Ἄρτος καὶ
 Οἶμος, ἐστὶν ἅγιος, ἐ τέλειος, ἐ Σαρὲ Χριστῷ. διὸ ὁ
 προσκυνῆται μόνον, ἀλλὰ ἐ λατρεύεται.

✠ Οὐ πᾶς δὲ ἅγιος ἄρτος, ἐ μεταστωμενός, διὸ οὗτος ✠
✠ προσκυνῆται μόρον ἐ γεραίρεται, ὃ μὴν δὲ ἐ λατρεύεται. ✠

Προσκυνουμένη γοῦν ἀπὸ ταυτὶ τῇ ἁγίᾳ Δωρᾷ, ἡ κε-

καὶ ἢ αὐτῶ παπτῶν ὑπερῆδη, πόσω γε μάλλον δίκας εἰσ-
πραΐοντο αὖ, οἱ τὰ ἁγία Δῶρα μὴ τιμῶντες, ἔ προσ-
κυύοντες, ἀλλὰ ἔ τὸς αὐτὰ γεραίροντας, κακῶς πράττειν
ἔ παραμόως, διαβάλλοντες.

Εἰ ἀνθρώποις ἀξίαν ἐπιφέρουσι ἐδαφιαίας προσφέ-
ρομεν μετανοίας, ἔ γορυπετῆντες ὅσω τῶν ἀλαβείαν,
ἔ τῶν τιμῶν αὐτοῖς προσφέρουμεν, πόσω γε μάλλον προ-
σῆκει, τοῖς τιμίσις ἔ ἀφιερωμοῖς τῶ Θεῷ Δώροις;

Ὅτι δὲ πᾶν τὰ ἁγία Δῶρα μάλλον τιμᾶσθαι δεῖ, τῆς
ὁποιασῶν τῶ Χειρῶ ὑλικῆς ἔ γραπτῆς Εἰκόμος, ἐκ ἢ
ἐνδουσιμεῶν δῆλον.

Ἡ ἐνδεχομένη, ἔ ἀφιερωμένη ὑλὴ Σὰρξ Χειρῶ γε-
σθαι, μάλλον τιμητέα τῆς μὴ ἐνδεχομένης. ὁ δὲ ἄρτος ἔ
ὁ οἶμος ἐστὶν ἐνδεχομένη ὑλὴ, ἢ δὲ Εἰκῶν ὑδαμῶς. ἄρα
ὁ ἄρτος ἔ ὁ οἶμος ὁ ἡγιασμένος καὶ ἀφιερωμένος, ἐν τῇ
Θείᾳ Λειτουργίᾳ, τιμητέος ἔ προσκυνητέος ἐστὶ.

Παῦ τὸ περιεχόμενον ἁγιασμῷ ἀμεγαλείπτει, μάλ-
λον τιμητέον τῷ μὴ ἐχούτῳ τῷ τῷ. Τὰ δὲ ἁγία Δῶρα
μάλλον περιέχεται ἁγιασμῷ, τῆς ἀγίας Εἰκόμος τῷ
Χειρῶ. ἄρα καὶ τ.

Ὅτι δὲ τῷ αὐτῷ, ἐκ τῶν φαμερῶν.

Τὰ ἁγία Δῶρα καὶ βάθος αὐτοῖς ἐνδύεται ὁ ἁγιασ-
μός, ἢ δὲ ἀγία Εἰκῶν καὶ περιφέρειαν μόμον, ἐν ὅσω
γὰ αἱ γραμμαὶ σώζονται ἔ τὸ εἶδος τῷ πρωτοτύπῳ, με-
χρι τότε ἔ ὁ ἁγιασμός, τὸ σέβας, ἔ ἢ προσκυνήσις κα-
τέχεται. Ὁ ἀφιεφθειῶν δὲ ἢ γραμμῶν, μένει μόμον ἢ
ὑλὴ ἁμοιρος, ὁποιασῶν ἀλαβείας ἔ τιμῆς. ὁ δὲ ἄρτος ἔ
ὁ οἶμος, εἰ μὴ ἀποβάλλῃ ὅλῳ τῶ αὐτῷ φύσιν, ἐκ αὖ
καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἁγιασμόν.

Παῖ τὸ προσεχῶς ἔχου Σῶμα Χρυσὸν γυμνάσαι καὶ
 Αἷμα, μᾶλλον τιμητέον, ἢ μὴ προσεχῶς. τὰ δὲ ἅγια
 Δῶρα εἰσὶ προσεχῶς. ἄρα καὶ τ. ἐ γὰρ ὡς αἱ δότεραι
 ὅσαι λέγονται μᾶλλον ὅσαι, ὅτι προσεχῶς ἔχουσι πρὸς
 τὰς πρώτας ὁσίας, ὅτε καὶ τὰ ἅγια Δῶρα μᾶλλον λέγου-
 νται ἅγια καὶ θεία, διὰ τὸ προσεχῶς εἶναι λαβεῖν τὴν
 μεταποίησιν, ἐ μετασώωσιν, τὴν ὁρτως ἐ κυρίως ἀγιωσύ-
 νῃ ἐ ζωῇ, τῆς ὁποιασὺν τὸ Χρυσὸν ὑλικὴς ἐ χρυσῆς
 Εἰκόμος, τῆς ἡδέποτε ἐπιτηδεύας ὅσης ταύτην ληΐεσθαι
 τὴν μεταβολὴν. Πρὸς γὰρ τοῖς εἰρημέτοις πᾶσι, καὶ τὰ
 παρὰ ἢ Ἰταλῶν Ἰερέων λεγόμενά τε ἐ ποιήματα, ἐ
 τῇ θείᾳ αὐτῶν Ἱερουργίᾳ, κατασρωθήτω, ἡ καὶ ὑπὲρ
 αὐτῶν οἱ τὰ χεῖλη δόλια ἔχοντες ἐλεγχθῶσι, μὴ πα-
 ραφροσύνῃ, ἐ μὴ ὅπως ἀδεῶς αὐτὰ ἐκτείρῃ κτ' ἢ φρωμέ-
 νῃ ἀνόμως ἢ ἀγίῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐδώκετε ἐ πατέρων.

Φασὶ τοίγμω οἱ πλὴν Θυσίᾱν προσφέροντες
ἔδει Ρωμαϊκῶ.

Suscipe Sancte Pater Omnipotens aeternae Deus hanc Immaculatam Hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo, & vero, pro innumerabilibus peccatis, & offensionibus, & negligentis meis, & pro omnibus circumstantibus, sed & pro omnibus fidelibus Christianis vivis, atque defunctis, ut mihi & illis proficiat ad salutem in vitam aeternam. Amen.

Ο Ἰερὸς αὐτὸς λαμβάνει τὸν Δίσκον μτ' ἧς
Οὔσιας, ὡς προσφέρωμ, λέγει.

Αἰτάλαβε Ἀγίε Πάτερ, παρηγοριάμε αἰδέει Θεέ, τὴν
τὴν τὴν ἀμωμον Οὐσίαν, ὡς ἐγὼ ὁ ἀπ' ἄξιος δούλος σου ἀπα-
φένω

φέρω σοι τῷ Θεῷ ἐμῷ τῷ ζῳῳτι ἐ ἀληθεῖ, ὑπὲρ τῶ ἀ-
μετρήτων ἁμαρτιῶν, ἐ παραπτώματων ἐ ἀμελειῶν ἡμῶν,
ἐ ὑπὲρ πάντων πησῶν Χρησίων ζῳῳτων ἐ τεθνεῶ-
των. ὥστε ἐμοὶ ἐ ἐκείνοις προκοπῇ γομεῖσθαι, πρὸς σω-
τηρίαν ἐ ζῳῳ αἰῳρίου. Ἀμὲν.

Καὶ ἄλλως.

Deus, qui humanae substantiae dignitatem mirabiliter
condidisti, & mirabilius reformasti, da nobis per hujus
aquae & vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes,
qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps, Jesus
Christus filius tuus Dominus noster. Qui tecum, &c.

Καὶ ἄλλως.

Offerimus tibi Domine calicem salutaris, tuam depre-
cantes clementiam, ut in conspectu divinae majestatis tuae
pro nostra, & totius Mundi, salute cum odore suavitatis
ascendat. Amen.

Προσφέρομεν σοι Κύριε τὸ ποτήριον τῆς ἀπολυτρώ-
σεως, ἐ δεόμεθα τῷ σῳ ἐπιείκειαν, ἵνα ἀέλθῃ ἐμ-
προσθεν τῆς σῆς μεγαλωσύνης ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας
ἐ παντός τῷ Κόσμῳ, σῳ ἀωδία ἡδύτης.

Καὶ ἄλλως.

Ei pa. In spiritu humilitatis, & in animo contrito su-
scipiamur a te Domine, & sic fiat sacrificium nostrum in
conspectu tuo hodie, ut placeat tibi Domine Deus.

Καὶ ἐπαίρωμ τὰς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν Οὐρανόν ,
 ἔκ δευτέρου καταίρωμ , φησί .

Veni sanctificator , omnipotens aeternae Deus , & benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini praeparatum .

Ἐλθέ ὁ ἀγιάζων Θεὸς , ὁ παντοκράτωρ ἔκ αἰδίου ,
 ἔκ ἀλόγησόν πάντων τῶν Θεσίων , τῶν προπαρασκευασθέντων εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον .

Εἴπα .

Suscipe Sancta Trinitas hanc oblationem , quam tibi offerimus ob memoriam Passionis , Resurrectionis , & ascensionis Jesu Christi Domini nostri , &c .

Ἀράλαβε Ἀγία Τριάς πάντων τῶν προσφορῶν , ὧν σοι προσφέρομεν , ὑπὲρ τῆς μνήμης τῆ Παθῆς , καὶ τῆς Ἀναστάσεως , ἔκ τῆς Ἀναλήψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν .

Εἴπα .

Te igitur Clementissime Pater per Jesum Christum filium tuum Dominum nostrum supplices rogamus , ac petimus , ut accepta habeas , & benedicas haec dona , haec munera , haec Sancta Sacrificia illibata . In primisque tibi .

Σὲ τοίμω εὐαγγαλίζω Πάτερ , διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Τιῆς σου , τῆ Κυρίου ἡμῶν , παρακαλῶντες δεόμεθα , ἔκ ἀπαιτήτων , ἵνα προσδεχθῇς , καὶ ἀλογήσῃς πάντα

τα

τὰ Δῶρα, ταῦτα τὰ χαρίσματα, πάντῃ τῷ ἁγίῳ θυσίᾳ, τῷ ἁψαυτοῦ.

Τ Αὐτὰς μὲν τὰς Εὐχὰς λέγουσι, πρὸ τῆ εἰπεῖν τὸ, ἄ
 Λάβετε φάγετε, καὶ Πιετε ἥ αὐτὴ πάντες, οἱ ἄ
 ἱερεῖς, ἥ ὡς ἐπαργῶς μαρτυρεῖται τῷ Ὁτίᾳ, πρὸ τῆ ἄ
 τελειωθῆναι ἔ μετασθῆναι, ἀγίαν Οὐσίαν εἶναι, ἔ ἄ
 Δῶρον καθαρόν, ἔ ἡδὸν ὕλῳ ἐπιτινδῆσαι, ἔ ἐνδεχο- ἄ
 μένῃ, Σάρκα Χρῆσθ γινώσκειν, ἔ Αἷμα ὑπέρτιμον. ἄ

Εἴ τι οἱ Γερεῖς, οἱ τίνω Θυσίαν προσφέροντες καὶ τὴν
τάξιν τῆς ἀγίας Δομερικής, καὶ αὐτὰ ῥήματα φασὶ, πρὸ τῆς
τίνω Ὁσίας μεταστωθῆναι.

Αῖρά γε ἡ Οὔρα, ἡ τῷ Θεοῦ σαρκεῖ προσαγομένη, ἀφεί-
ληφέ τινα τιμὴν ἐ ἀξίαν διὰ τῆς εἰρημενίαν ἀχῶν, ἐ
ἀφαφορῶν πρὸς τὸν Θεόν τῆς Γερέων, ἡ εἰρημὴ ἀπλῆ
ἐ κοίμη, ἐ μόρον τὴν φυσικὴν ἔχουσα τιμὴν ἐ ἀξίαν ;
ἐ εἰ μερὲς τῆς ἀληθείας ἡς φίλος, παύτως ἀμύση δὲ ἡμῖν
εἴποις . εἶδε γε ἀρνηθεῖς, ὑπὲρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀληθείας
ψάδους ἔγγονος ἐλεγχθεῖς . πῶς γὰρ καλῶσι ἁγίαν
Θουσίαν, πῶς Δῶρα καθαρὰ ἐ ἀψαυτα, τὰ μὴ ἀξίας
ὁποιασθῇ ὡς ὑμεῖς φετέ ἀξίμωρα ; ἡ πῶς, ὃ τιμντέα
ἐ προσκυνητέα, ἐ ὑμνντέα, τὰ καθαρὰ, τὰ ἁγία, ἐ ἡ
ἐμδεχομένη ὀρτισμῶς ὕλη, μεταποινηθῆναι εἰς Σάρκα ἐ
Αἶμα Χρῆσθ;

Διὰ τῆς γούῃ ἔχεν πάντα θέρμῃ, ἔ᾽ ἑδαφιαίαις
τιμᾷ μεταροίαις προσήκου.

Καὶ μέχρι μετ' τὸ δεῦρο, ἡ τοῦ Ἐκκλησιῶν τοῖς ὡσε-
βως τε ἅμα ἐ εἰρηνικῶς, ἀδελφικῶς τε ἐ τὰ πατροπα-
ραδότως τηρεῖν ἔθνη ἐ παραδόσεις ἐφιμεμοῖς, δὴλη γέγο-

TOT

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΪΑΣ,
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΙΔΩΝ.

Εἶρετό με τις ἥν ἡμετέρων , πόθεν δῆλον τὰς Μερίδας
ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ τιθεῖναι δεῖν ; Καὶ τίμος εἶναι ;
Καὶ ὑπὲρ τίμων ; Καὶ διατί τέλος ; Καὶ εἰς εὐλο-
γον , ἐκ ἧς εἰρημῶν τὰς προσερχομένους κοινωμεῖν ;

Αὐτὸς μὲν Μερίδας ἔφημεν , ἐκ παραδόσεως ἔχο-
μεν ἐπιτιθεῖναι τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ . Ἐ γὰρ τὰ
τῆς Ἐκκλησίας , τὰ μὲν διὰ παραδόσεως γίγνε-
ται , τὰ δὲ δι' Ἐπιστολῆς , ἔ Γραφῆς . καθὼς
ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῷ β'. Κεφαλαίῳ τῆς δευτέρας
Ἐπιστολῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς . Στήκετε , καὶ κρατεῖτε
τὰς παραδόσεις , ἃς ἐδιδάχθητε , εἴτε διὰ λόγον , εἴτε δι'
Ἐπιστολῆς ἡμῶν . Ἐ ἐν τῷ ι α'. Κεφ. τῆς α'. πρὸς Κοριν-
θίους . Ἐ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς . Καθὼς παρέδωκαμ ὑ-
μῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπνρέται γερόντοι τοῦ
Λόγου .

Ἐκ γὰρ τῆς ἀγράφου παραδόσεως , οἱ μεγάλοι τῆς Οἰ-
κουμενικῆς Διδασκαλοὶ ἔ Αρχιερεῖς , Χρυσόστομοι τε φημι
καὶ Βασίλειος , τὰς ἀφορμὰς λαβόμενοι , τὰς Μερίδας
ἐν τῇ Θεῇ Μυσταγωγίᾳ προσφέρεσθαι ἐθέλωσιμα .

Εἰδέγε τι τὴν αἰτίαν ἐφιεμερώς ἔχεις μαθεῖν, τίρος
 χάριν δηλαδὴ πάντας προσφέρομεν; λέγομεν, ὅτι πρῶ-
 τον προσφέρομεν αὐταῖς ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου. τὸ δὲ τέλος,
 εἰς δόξαν ἔ τιμὴν αὐτῶν. Διὸ ἔ ὅταν αὐτὰς ἐπιτίθεμεν
 ὡς τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, λέγομεν.

Εἰς δόξαν ἑ τιμὴν τῆς ὑπεράλογονμένης Θεωτοῦνης ἡ-
μῶν Θεοτόκου ἑ Ἀ'επαρχίης Μαρίας.

Εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας ἐνδόξης Προφῆτης Προδρομὸς καὶ
Βαπτιστῆς Ἰωάννης.

Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων ἔπαυλ' ἡμῶν Ἀποστόλων.

✠ Τῶν Ἀγίων ἐμδοξῶν ἔκκαληρίκων Μαρτύρων. ✠

Τῶν ὁσίων ἔ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Γεραρχῶν,
 Ἀμαργύρων, Στεφάνῃ πρωτομάρτυρος, Γωακείμ ἔ Ἀμ-
 μης, ἔ πάντων τῶ Ἀγίων.

Εἶτα προσφέρομεν αὐτὰς ὑπὲρ πάντων τῶν ζώωντων ὁ-
δοῶν Χρυσιασῶν. τὸ δὲ τέλος, ἵνα δωρησθῶσι αὐτοῖς
ὁ Κύριος πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἐρ-
πλίσι αὐτὲς, ἵνα διωκώμεθα ἀντίστασιν πρὸς τὰς μεθο-
δίας τῆ διαβολῆς, ἐκ τῆ τῆς σαρκὸς ἐπαμαρσάσεως, ἐκ τῆ
τῆ Κόσμου συγχύσεως.

Εἴ τι προσφέρομεν αὐταῖς ὑπὲρ ἧς ἐν Χριστῷ κεκοι-
μημένων πατέρων ἔαδελφῶν ἡμῶν, ἔ φίλων ἔ συγγε-
νῶν. τὸ δὲ τέλος, ἵνα τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὁ Κύριος
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ὡραίου
ξέως, ἐν ᾧ ἀπέδρα λύπη ἔ στεναγμός, ἔ ἵνα κατεπέμ-
ψῃ ἡμῶν, ἔ παραψυχῇ ἧς κατεχόμεν αὐτὰς αἰνι-
σμάτων, ἔ δώσῃ αὐτοῖς ἐλπίδα θείαν ἔ λύτρωσιν ἧς ἐν τῷ
ἁδὴ στεναγμῶν ἔ δακρύων, καθάπερ ἡ Ἁγία τῷ Θεῷ
ἐκκλησία διδάσκει κηρύττεισα.

Ο"τι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ, Βασίλειος ὁ μέγας ἐν ταῖς τῆς

ἀγίας Περπηκοῦς Εὐχαῖς, ἐν ᾗ Ἐορτῇ παμδημὴ γό-
 ρυ κάμπτεται παρελάβομεν, ἐν τῷ Θεῷ δέεσθαι, ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐν Χριστῷ πιστῶν κοιμημένων ἀδελφῶν, ἐπαρ-
 γως παριστᾷ.

Πρὸς δὲ ἐν ὁ μέγας τῆς Οἰκουμενῆς Φωστὴρ Χρυσόστο-
 μος ἐν τῇ θείᾳ αὐτῇ Γερουσίᾳ φησὶ. Μνησθῆτι Κύριε
 πάντων ἡμῶν κοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀφ' ἁσέως ζωῆς
 αἰωνίου, καὶ ἀπάπαντος αὐτῶν, ὅπως ἐπισκοπεῖ τὸ
 φῶς τῶν προσώπων σου.

Ὅτι ὁ δὲ παῖς Μελίδας ἀπὸ τῷ Κυριακῷ Σώ-
 ματος μεταδίδομαι τοῖς προσερχομένοις
 τοῖς Θεοῖς Μυστηρίοις.

Γέρον ἦν, ὅτι ἑδεμία ἡμῶν εἰρημίων Μελίδων, εἰ ἐν
 ἐνστατὶ τῷ Σώματι τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Αἵματι, μεταποιεῖ-
 ται, ἢ μεταβάλλεται εἰς Σάρκα ἐν Αἵματι Χριστοῦ. μό-
 ρος γὰρ ὁ ἄρτος ἐν ὁ οἶνος, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τῷ Πάθῳ
 τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇς Ἀφ' ἁσέως αὐτῶν προσαχθεῖς, αὐ-
 τὸς μετασῖνται, ἐν μεταβάλλεται. αἱ δὲ Μελίδες, με-
 τοχικῶς τῷ ἁγιασμῷ μεταλαμβάνουσι. Διὰ τὸ τοῦ προ-
 σεχέτω ὁ ἱερεὺς, ἡμᾶς μὴ ἀπὸ τῷ Σώματος τῷ Κυ-
 ρίῳ, τῷ Μελίδα τοῖς κοιμωμένοις μεταδώσῃ. καὶ γὰρ
 καθάπερ αἱ ἡμῶν Αἰγίων ψυχῶν περὶ τὸ φῶς εἰσὶ τῆς
 Θεότητος, ὁ γίνονται δὲ ἐκείναι φύσει Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ
 μέθξιν, ὅπως αἱ Μελίδες, εἰ ἐν σφύρται τῇ τῷ Κυ-
 ρίῳ Σαρκί, ἐν τῷ Αἵματι.

Τί δ' ὄφελος ἀπολαμβάνουσιν αἱ ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν αἱ
 Μελίδες προσφέρονται; λέγομεν, ὅτι καθάπερ αὐταὶ
 κοιμώουσι μετοχικῶς ἐκπαῖδα τῷ ἁγιασμῷ, ὅπως ἐν ἐκείσε

ἀοράτως αἱ ψυχαὶ ἢ κεκοιμημένων λαμβάνουσιν ἄφεσιν,
 ἔς θεραπείαν, ἔς ἀπαλλαγὴν ἢ κατεχούτων αὐτὰς ἀ-
 μαρτῶν. τίς ὁ πείθων με περὶ τούτων; Πίστις προηγ-
 μενος, ἔς αἱ τῶν Ἀγίων μαρτυραὶ, ἔς τῆς Καθολικῆς
 ἔς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων τῆς Οἰ-
 κουμένης ἕως περάτων, διδασκαλίατε ἔς βεβαίωσιν.

Ταύτῳ γάρ τῳ Διδασκαλίᾳ τῳ ὑγίῃ καὶ ὀρθόδο-
 ξῳ κατέχοντες, τοῖς ἐκεῖ μὴ ὀκνῶμεν ἐλεημοσιύας, ἔς
 Λειτουργίας ὑπὲρ ἐκείνων ἀπορέμεν αἰεὶ, ἔς προσάχε-
 δαι. δεκτέα γὰρ ταῦτα εἰσὶ παρὰ τῷ φιλανθρώπῳ
 Σωτῆρι ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶ-
 νας. Ἀμήν.

ΤΟΤ' ΑΤΤΟΤ' ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙ'ΑΣ

Γ Α Β Ρ Ι Η Λ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ἡ Να μή τις μάτῳ ἡμῶν μέμφοιτο, ὡς ὅς οἰκο-
 δευ εἶα τῶν Ἐκκλησιῶν ποιῶσι, ἐκ τῶν λό-
 γων ἐκ παραδόσεως παρηνυερίζουσι, ἐκ τῶν ἡρῶ Κο-
 λύβων σαφηνεύουσι τοῖς ἡμῶν ἐρωτήσασιν σαφην-
 ρίσαι προηρέθημεν. Φαμεν τοῖνυν. Πρῶτον δέου εἶδε-
 ραι, ποθεν τὰς ἀρχὰς παρελήφαμεν πάντα ποιῶν;

Δύτερον, τί σημαῖναι τὰ ταῦτα θεωρητικώτερον; Τρί-
 τον, τί σημαῖναι τὰ περὶ αὐτὰ καρυκάματα;

Τῇ μὲν ἐν αἰτίᾳ, τῇ τῶν Ἐκκλησιῶν ποιῶν τὰ
 Κόλυβα, οἶμαι παραλαβεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν Εὐαγγε-
 λίων. φησὶ γὰρ ὁ Κύριος ἐν τῷ δεκάτῳ δαυτέρῳ Κεφα-
 λαίῳ τῷ κζ'. Ἰωάννῳ. Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῶν σίτων πε-
 σωὶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει. Ἐὰν δὲ
 ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Καὶ ὁ μακάριος Παῦ-
 λος ἐν τῷ κς'. Κεφαλαίῳ τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους.
 Σὺ, ὁ σπείρεις, ὃ ζῶοποιεῖται, Ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Διὰ
 γὰρ τῶν εἰρημνῶν, τὴν ὀξυμύνησιν πάντως ἡμῶν πι-
 ράειν διδάσκουσι, ὡς ὁ Κύριος πρῶτος ἀνέστη. Διὸ
 ἐκ πρωτότοκος ἡρῶ μεκρῶν ἐγόμετο. ἔχ' ὅτι αὐτὸς πρῶτος

Ἰωάν.
β.

»

»

»

ἀμέ-

ἀμέσῃ, ἔ γ' ὁ Λαζάρου, ἔ ὁμ ὁ Ἐλισσαῖος ἤγειρε, ἔ ἄλλοι ἀνίστατο προτέρου. ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἀμέσῃ, ἔ ἐκέ-
τι ἀποθνήσκει. θανάτου γὰρ αὐτῷ ἐκ ἐτι κυριεύει. ἀρ-
χὴν γ' ἡμετέρω ἐγέρετο.
Ὁ θὺς ἐ τῷ τῷ κόκκῳ παραβολῇ εἰσιλέγει, συμ-
βολικῶς τῷ ἀνάστασι παριστῶν, ἔ τῷ ἡμῶν ἀνθρώπων
ἀπασαν κοίτῃ ἀνάστασι. Καθὼς γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ
πάντες ἀποθνήσκομεν, ὅτω ἐν τῷ μετὰ Ἀδὰμ τῷ Χρι-
στῷ πάντες ζῶμεν. Ἐκ τῶν γὰρ ἡμῶν αἰτίων ἡ Ἐκκλη-
σία πᾶς ἀφορμὰς λαβῆσα, τῷ ἡμῶν Κολύβῳ, εἴτε ταῖς
Ἐορταῖς ἡμῶν Ἀγίων, ἔ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν Χριστῷ κοιμη-
μενων, ποιεῖν προσφοράν εἴωθε. Διὰ τῶν συμβολι-
κῶς, ὡς εἶρηται, τῷ τῷ ἀνθρώπῳ ἀπασαν δηλῶσα
Ἀνάστασι.

Τί σημαίνει ταῦτα θεωρητικώτερον;

Τὸ μετὰ Κόλυβα, ἔ τὰ σπέρματα, πᾶς εἰς τῷ Ἐκκλη-
σίᾳ προσφερόμενα, ὅθεν ἄλλο ἐμνοεῖν ἡμῖν ἔ πιστῶν
παρέχει ἡ Ἐκκλησία, ἡ τῷ κοίτῃ ἀνάστασι, ὡς εἶ-
πομεν. ἔ γὰρ καθάπερ ὁ κόκκος τῷ σπέρματος πίπτει
εἰς τῷ γῆν, ἔ τῇ γῇ χωρμύεται, ἔ θάπτεται, καὶ
σπένεται, ὅ μὴ δὲ εἰς τὸ μὴ ὅμ φθείρεται, ἀλλ' ἐκ τῆς
αὐτῷ ἐκείνης ὕλης φύεται ὁ κάλαμος ὁ πᾶς τῶν φέρων,
ἔχωρ οἷον τινα ἀρθρα, ἵνα μὴ τῇ τῷ τῶν φέρων βαρυντῇ
ἐπικαμπτόμῳ καταθραυθῇ, ἔ ὅ καρποφορήσῃ. καὶ
ὁ μετὰ τῶν φέρων ἐκ τῆς οἰκίας ὁ κόκκος, ἀλλ' ἐκ ἀπολείπεται
τῷ μὴ εἶναι ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῆς τῷ κόκκῳ, εἰ ἔ ὡραιό-
τερος ἔ πλεονώτερος ἐκείνῳ τυγχάνει.

Καὶ γὰρ ὁ τῶν φέρων ἔχει τὸ ὄρθον, τὸ χλοερόν, ἔ

πρασιμίζον, τὸ ἐπὶ τὸν αἶρα ἐπαιρόμενον, καὶ τὸ καρποφόρον.

Τὴν αὐτὴν ἀναλόγως ἔχει ἔ το μικρὸν σῶμα, ἔ σύμ-
θετον . θάπτεται ἐν τῇ γῇ , ἔ σήπεται , καθάπερ ὁ
κόκκος . εἴτα ἐκ τῆς αὐτῆς ἐσίας τῆς φθαρτῆς ; ἔ σεση-
πίας ἐμίσταται ἕτερον σῶμα , ὅπερ ἐκ ἑστὶ τὸ φθαρτὸν ἔ
σαπὸν , ἀλλ' ὅτε μὴ ἀπολείπεται μὴ εἶναι ἐκ τῆς ἐ-
κείνης ὕλης . μετεβλήθη γὰρ εἰς σῶμα πνευματικόν ,
καὶ τὸν μακάριον Παῦλον . ἐκεῖνο γὰρ φθαρτὸν , τὸ το
ἀφθαρτον . Δεῖ γὰρ, φησὶν ὁ Μακάριος Παῦλος, τε-
τὶ τὸ φθαρτὸν ἐμδυσάσθαι ἀφθαρσίᾳ . ὥς τε τὸ ἀμίσγμε-
νον σαφὲς μὲν ἐκ ἑστὶ , σῶμα δὲ πάντως πνευματικόν
ὥς εἶρηται .

✠ Καὶ ἄλλως. Καθάπερ ἔχει τὸ ὄρθον, τὸ χλοερόν
✠ ἐ πρασινίζον, καὶ τὸ εἰς τὸν αἶρα ἐπαιρόμενον, καὶ
✠ τὸ πλυσισμαρπον.

Οὕτω καὶ τὰ ἐν Χριστῷ τῶν κοιμημένων ἀνίσταμενα
σώματα, ἔχουσι τὸ Ὁρθοῦν, ἥγην τὸ ἀφθαρτον. Ἐχου-
σι τὸ Χλοερὸν ἔπρασιμίον, ἥγην τὴν ὠραϊότητα, τὴν
λαμπρότητα. Ἐρὶ λάμψουσιν οἱ Δίκαιοι, ἐπεὶ ἐν τῷ
φωτὶ ἔσονται. Φῶς φησὶ δικαίοις διὰ παντός. Ταύτῃ
τῇ λαμπρότητι, ὁ Κύριος ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ ἐμείδει-
ξε. Ἐρὶ καθάπερ τὰ ἱμάτια αὐτῆς ἐγέμότο λαμπρὰ ὡς
τὸ φῶς τῆ μετοχῆς τῆ λάμψαντος αὐτῆς προσώπου ὡς ὁ
Ἥλιος, ὅτε ἐν τῇ μετοχῇ τῆ φωτὸς αὐτῆς οἱ Δίκαιοι
τότε λάμψουσιν.

✠ Εἵχουσι δὲ ἐν τῷ ὄρει τὸν αἶρα ἐπαυρόμενον, ἥγερ τὴν ✠
✠ κυφότητα καὶ λεπτότητα. Ἀρπαγυσόμεθα, φησὶν ὁ εἰς ✠
✠ τοῦτο Οὐρανὸν ἀρπαγεῖς, ἐν μετέλλαις εἰς αἶρα. ✠

Εἴχουσι τὸ καρποφόρον ἢ πολύκαρπον, τὴν μα-

καριότητι φημί . ἥτις ἐστὶ τὸ τελικὸν τῶν Δικαίων αἵτιον .

Τί γὰρ καρποφορώτερον , ἢ τιμιώτερον , ἢ ἐμδοτέ-
ρον , ὡς τὸ ὁρᾶν τοῦ Θεοῦ ; καὶ τὸ ἐρμημεῖον . Μακά-
ριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίας , ὅτι αὐτοὶ τοῦ Θεοῦ ὁ-
φονται .

Συμπεραίμεται τοίνυν τὸ ἔθος τῆτο τῶν Κολύβων ,
εἶναι ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ , ἐχ' ὡς ἔτυχεν , ἀλλ' ὡς
συμβολὸν τῆς κοινῆς ἡμῶν Ἀμαρτίας , καθάπερ ἀπο-
δέδεικται .

Πάλιν ἰστέον , ὅτι τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ σώματα ἐγεί-
ρονται μετ' ἀκέρεια , ὃ μὴ γένοιτο καὶ τὰς εἰρημίας σιωπετι-
φέρονται χάριτις . κέκτηνται γὰρ μοῖον τὸ ἀθάνατον ,
ὃ πρὸς ἀφροσύνην αἰώνιον , ἀλλ' εἰς ἀθωίας ἐ τιμω-
ρίας αἰώνιας .

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἈΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΥ .

Ἀπορῶσι δέ τινες , εἰ τότε γνωρίζωμεν ἀλλήλους ; ἐ
ἀμὰμφιβόλως ὁμολογῶμεν τῆτο . Φησὶ γὰρ ὁ τῆς βρομῆς
ὅς ἐν Κεφ. α'. τῆς Ἀποκαλύψεως . Ἰδὲ ἔρχεται μετ'
μεφελῶν , ἐ ὅφεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός , ἐ οἱ τινες
αὐτὸν ἔξεκρέτησαν . Ἐ'τι τὰ αὐτὰ ἐ ὁ ἱερός φησὶ Ματ-
θαῖος ἐν Κεφ. κδ'. Καὶ ἡ Σοφία . Τότε φανήσεται ,
φησὶν , ὁ δίκαιος σὺ πολλῇ παρρησίᾳ ἀπέμαρτι τῶν
ἐλπιζάντων αὐτὸς . ἐ ὁ Θεὸς Χρυσόστομος ἐν τῇ Ε'-
πιστολῇ τῇ πρὸς Κυριακὸν τὰ αὐτὰ μαρτυρεῖ , λέγων .

Καὶ

Καὶ τὸ τοῦ Θεωπότης οἰκονομία, ὅτι ἔξ ἁμαρτίας ἐποίη-
σε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβεσί, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῖς δι-
καίοις, ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, ἐκ ἀλλήλων γινώσκωσι.
ἐ αὖθις. Ἀλλὰ ἐ οφόμεθα τὴς ἡμᾶς ἔξορίσματος.

Εἴτι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἑξηγήσει τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ε' πινολῆς ἐν Κεφ. ιε'. φησὶν. Οἱ Παῦλε ζήλωταί ὅπως, μόνον ἀξίως παρέχωμεν ἑαυτοὺς τῆς τοιαύτης σωτηροῦς, ἵνα μὴ ἐπαυθα μόνον ἀκυσωμεν τῆς τῷ Παύλου φωνῆς, ἀλλὰ ἐ φησὶν, ἐκεῖ ἀπελθόντες ἰδεῖν καταξιωθῶμεν τὸν ἀθλητὴν τῷ Χριστῷ. μάλλον δὲ ἐπαυθα ἀκυσόμεν, καὶ ἐκ παμύως αὐτὸν ὀφόμεθα, εἰ ἐ μὴ πλησίον ἐσώτες, ἀλλ' ὀφόμεθα παμύως ἐγγύς τῷ θρόνῳ τῷ βασιλικῷ λάμποντος. Καὶ ὁ μέγας Ἀδάσιος ἐν τῇ κβ'. ἐρωτῆσει, ἐ ἀποκρίσει τῇ πρὸς Ἀγτίοχον, περὶ τῷ ἐπιγνώρισμῳ, διαβεβαοῖ λέγων. Ὅτι μὴ αἱ τῶν δικαίων ψυχαὶ ἀλλήλαις γνωρίζουσι, ὁμοίως ἐ ἐν τῇ Ἀμασσει. αἱ δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν ὑδαμῶς.

Ο μέγας Βασιλεὺς, ἐν τῷ ἑκτῷ λόγῳ τῶν ἡδικῶν,
 περὶ πλεομεξίας, ταῦτα φησί. Τί ἀπολογισή, ἐπεὶ
 αἱ σε κύκλω περιεσφύγαντες οἱ ἡδικημένοι καταβοῶσιν ὅτι
 τῷ δικαίῳ Κεῖτῃ; τί ποιήσεις; ποίους σωτηγούρους μισώ-
 σῃ; ποίους μάρτυρας παρατήσεις; πῶς παραπέσεις τὸν
 ἀπαράλογιστον Δικαστὴν; ἔτι πάλιν. Ὅπως γὰρ αἱ περι-
 γης τὸν ὀφθαλμὸν, ἐμαργῆς ὅψαι τῶν κακῶν τὰς εἰκό-
 νας, αἰθερὶ τῷ ὀρφανῷ τὰ δάκρυα, ἐκείθεν τῆς χήρας
 τὸν στεναγμὸν, ἐτέρωθεν τὰς κατακοιμηθυσάντων ἀπὸ
 τοῦ πενήτου ὅς κατέξαιρες, τὰς γείτονας ὅς παρώρυγες.
 Τίτω σωωδὰ ἔτι ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ πρὸς Κα-
 σσαρίου τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν λόγῳ. ἔτι ὁ Ἅγιος Εὐφραίμ ἐν
 τῷ λόγῳ τῆς δεύτερας παρησίας τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν πιδείναι δέον τὸν Ἀμαγνησι-
μόν ἔσεσθαι, μὴ τινὶ ἐπτεῦθεν ἡμῶν ἀπαλλαγῇ.

Τὰ δὲ καρικάρματα, τὰ ἐπὶ τῷ κολύβῳ ἔσπερμα-
των, ὕδρι ἄλλο οἶμαι σημαίνειν, ἢ μόρον τὰ ποικίλα
εἶδη τῷ ἀρετῶν, τῆς ψυχῆς φημι ἔσθαι σώματος. ἃς οἱ,
τε, Ἄγιοι ἔσθαι Δίκαιοι, ἐν τῷ Κόσμῳ περιούμιτες ἑαυτὸς κα-
τελάμπριον. ἔσθαι δὲ ἕκαστον ἡμῶν ἀπαγκάου ἔσθαι ἡ-
σιμον ἔχειν, καὶ ὡς οἶον τε κτεῖσθαι, ἐπὶ κοινωμοὶ τοῖς
Ἀγίοις ἔσθαι Δικαίοις ἐπιμενῶς ἔχωμεν γομεῖσθαι.

Αἱ δὲ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς εἰσὶν αὗται. Πίστις ὁρθό-
δοξος. Εὐλάβεια. Ἀγάπη. Ἐλπίς. Ταπείνωσις. Εὐ-
σπλαγχνία. Ἡ ἀποχὴ τῷ αἰχρῶν λογισμῶν. Ἡ δια-
τὴ μοῖς καθαρά Προσώχῃ. ἔσθαι τῆς Ἀγίας τῆ Θεῷ Ἐκ-
κλησίας ὑποταγή. ἔσθαι λοιπαί.

Αἱ δὲ τῷ σώματος. Ἡ Παρθεμία. Ἡ Σωφροσύνη.
Ἡ Ἐγκράτεια. Ἡ Χαμνία. Ἡ Γομυκλίσια. Ἡ τῷ
μελῶν ἀπασα Πυλματικὴ νύκρωσις. Καθὼς ὁ Παῦλος
βοᾷ. Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ αἱ
λοιπαὶ ἀρεταί, δι' ὧν ἡ κτ' Θεοῦ γίρεται καὶ τε-
λειᾶται πολιτεία.

Διὰ τὸ τοῦ Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, ἀπαλάσωμεν ὅλην ψυ-
χὴν ἔσθαι καρδίαν, ταύτας ἔχειν τὰς ἀρετὰς, ἵνα δι' ἀγαθῶν
ἔσθαι ἀρετῶν πράξεων, καθαρῶς τὸ καθαρόν ἐκείνο, καὶ
ὑπὲρ φύσιν ὁφόμεθα φῶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ φαικ-
τῇ τῆς τῆ Κυρίῃ δατέρας παρυσίας. ἡτις ἐστὶν ἡμέρα ἀ-
φροσύνης ἔσθαι ἀγαλλιάσεως πρὸς τὸς Δικαίους. ὁργῆς δὲ, ἔσθαι
θυμῷ πρὸς τὸς ἀμαρτωλούς. καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀγαθοὶ τῇ
καρδίᾳ ἀρεθῶμεν, ἔσθαι ὅλως τῇ ἀποχῇ τῷ κακῷ ἑαυτὸς
ἀγνῆς παρυσίωμεν, ἔσθαι δάκρυσι ἔσθαι σωτηρίῃ καρδίας τὰς
ἡμῶν κηλίδας ὅσας ἔσθαι ἔσθαι, ἐλπίζομεν, ὑπὸ τῷ μεφε-

λῶν καὶ τὴν ἀποστολικὴν φωνὴν ἀρπαχθῆναι, ἔτι προῦ
παυτῆσαι φαιδρῶς τῶν ἀπαύτων Βασιλεῖ, ἔτι μοῖ
δικαίῳ Κριτῇ, παρ' ἧς ἀκροομεν. Δεῦτε οἱ ἀλογημενοὶ τῇ
Πατρὶς μου, πληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βα-
σιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου. ἥς γενοίτο πάντας ἡμᾶς
ἐπιτυχέειν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος,
ἀμα τῷ ἀρχαίῳ αὐτῇ Πατρὶ, ἔτι τῷ παραγίῳ ἔτι ὁμοσσίῳ
ἔτι ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, ἔτι ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

